

IEMAND SARA EN ABRAHAM GEZIEN?

Net zoals ons schoolblad dit keer haar 50ste editie viert, waren er het afgelopen jaar ook twee collega's die hun 50ste verjaardag mochten vieren. Hoog tijd dus om hen even naar hun ervaringen te vragen.

Marina Dumoulin (MD) heeft Sarah gezien terwijl Luc Vandebroek (LV) Abraham is tegengekomen. We stelden aan beiden dezelfde vragen.

We beginnen gemakkelijk. Wat is je vroegste jeugdherinnering?

LV: Als kind speelde ik heel veel met buurtjongens. Wij maakten dan kampen in de tuin en speelden ridder met zelfgemaakte zwaarden. Natuurlijk waren onze moeders nooit zo blij als we weer eens zeer vuil binnenkwamen.

In mijn jeugd jaren vormde de laatste dag van de examens altijd het hoogtepunt van het jaar. We gingen dan met de klas een stevige pint pakken en een partijtje tafelfootbal spelen. De dag erna gingen we met een houten kop ons rapport halen en namen we ons stellig voor om geen bier te drinken tot ...

MD: Eigenlijk heb ik een heel fijne jeugd gehad. Ik herinner me nog dat we elk jaar met het gezin op vakantie gingen naar zee, gezellig met de tent in een heel klein autootje. Ik heb 1 oudere zus en een aantal jaar lang

hebben we ook een Algerijns meisje gehad dat de zomervakantie bij ons doorbracht. En natuurlijk hadden we ook een vast vriendenclubje. We noemden onszelf de Beatniks. Dat waren mooie zorgeloze tijden. Ik heb maar 1 slechte herinnering: Toen ik 11 was, heb ik de hele zomervakantie doorgebracht in het ziekenhuis.

Kun je in het kort je schoolloopbaan beschrijven? Leuke en minder leuke dingen...?

LV: Ik heb mijn secundaire studies gedaan aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Tongeren in de richting wetenschappelijke A, nu is dat Wetenschappen – Wiskunde 8 uur. De studies burgerlijk ingenieur in Leuven waren te hoog gegrepen, maar ik heb daar wel een zalige studententijd meegemaakt. Naar Hasselt dan maar om voor technisch ingenieur te leren. Ook nu weer veel uurtjes gekeurd, met of zonder pint en als het moest dan namen we de docent wel mee, een kwestie van de theorie aan de praktijk te toetsen. Een onvergetelijk moment is zeker onze reis naar Parijs het laatste jaar. Een combinatie van studiereis en pleziertrip.

MD: Ik ben altijd in het IKSO naar school geweest waar ik handel heb gevolgd. We hadden een fijne klas met allemaal 'brave' meisjes. Eigenlijk waren we stout en braaf tegelijk, maar we overschreden nooit de grens van het onbetamelijke. Superplezant was het toneelstuk dat we opvoerden in het

laatste jaar. Die vaste kern van vroeger spreekt nog altijd regelmatig af.

Het vervelendste was het leren typen op muziek. Gevloekt dat we hebben! Ik heb er een trauma aan overgehouden.

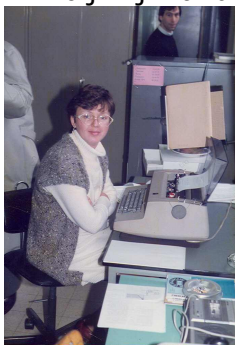
We hadden wel een schat van een pater voor godsdienst. We gingen altijd roken bij diezelfde pater. Ook het souffleurshokje onder de scène was een ideaal rokershoekje. Ironisch genoeg ben *ik* nu degene die de rokers aan strafstudie helpt. Schrijf maar op dat de stropers van vroeger de beste jagers worden!

We zijn ook eens tegen de lamp gelopen toen we een les op cassette hadden opgenomen. Klassikale strafstudie was het gevolg. Onvoorstelbaar als je dat met de huidige regeltjes vergelijkt.

Kun je ons een kort overzicht geven van je carrière?

LV Mijn loopbaan startte in 1979 als field service engineer bij de firma DIGITAL in Brussel. In 1982 stapte ik over naar GTE ATEA (nu SIEMENS ATEA), waar ik eerst opleidingen verzorgde en later product engineer werd. Door een reorganisatie verhuisde ik in 1988 naar de firma Electronic Aparatus als verkoopsingenieur van printplaten. Mijn loopbaan in de bedrijfswereld sloot ik af bij VCST-VT als SQA engineer. Een constante factor in al deze jobs zijn de talen: Frans, Engels en Duits. Uiteindelijk ben ik in 1996 overgestapt naar het onderwijs. Via KTA2 Tongeren, TIM Maasmechelen en TI Don Bosco Houthalen belandde ik in september 2000 bij TISJ. De overstap naar het onderwijs heb ik mij nog niet beklaagd. Ik ervaar de werkdruk, ondanks alle nieuwe lasten, nog steeds lager dan in de nijverheid.

MD Ik studeerde in 1973 af in de richting handel. Daarna kon ik aan de slag bij wijnhandel Monard in Diepenbeek. Toen deze handel na 6 jaar failliet ging, moest ik op zoek naar ander werk. Ik ben dan op het secretariaat van het Sint-Lambertuscollege terechtgekomen, maar ook daar kon ik niet lang blijven wegens een reffectatie. Na enkele losse interims ben ik dan in 1982 bij de Broeders terecht gekomen. Eerst als clerk, dan als studiemeester en uiteindelijk als directiesecretaresse, hoewel die term intussen alweer weggevallen is.

Welke grote veranderingen in de maatschappij heb je in de afgelopen 50 jaar meegemaakt en wat vind je van deze veranderingen?

LV: Als laatstejaarsstudent technisch ingenieur (1978) maakte ik een eindwerk met een microprocessor. Een 8-bit processor met een geheugen van 16 kilobyte (geen schrijffout), toen was dit een krachtig toestel. Nu goed 25 jaar later beschikken wij over PC's op basis van microprocessoren met een 64-bit processor en 1GB geheugen. Een dergelijke evolutie is uiteraard zeer goed maar gaat zo snel dat het bijna niet te volgen is. Ook de opkomst van de media: tv, radio en internet zijn zeer sterk geëvolueerd. Toen ik 17 – 18 jaar was bestond er niet veel. Studeren kwam toen op de eerste plaats. Nu is studeren een last geworden, een noodzakelijk kwaad, dat vind ik spijtig. Jongeren hebben natuurlijk recht op ontspanning maar de kunst bestaat erin om een goed evenwicht te vinden tussen studeren en ontspanning. Uiteindelijk bepaal je in je studietijd het hele verdere verloop van je leven.

MD: Uiteraard is de computer en het internet enorm geëvolueerd, als ik eventjes kijk naar mijn eigen werkomgeving. We leerden typen op zo'n ouderwetse typemachine, dat werd een elektrische typemachine en intussen zitten we al aan een superuitgebreide computer waar zoveel snufjes op zitten dat ik door de bomen het bos soms niet meer zie. En het drukken dan! Eerst zo'n ouderwetse stencilmachine waar je eerst een drukversie van moest maken en dan met losse inkt moest blad per blad worden gedrukt. Dan is het nu toch beter met de geavanceerde kopieermachines.

Als je één ding opnieuw mocht doen in je leven, wat zou het dan zijn en wat zou je veranderen?

LV: De dingen lopen meestal toch niet zoals je zou willen en achteraf zeggen "had ik maar dit gedaan of die keuze gemaakt" dan zou alles anders gelopen zijn. Ik kan misschien veel dingen opnoemen die ik liever anders zou gedaan hebben, maar dat levert niets op. En dus ben ik best tevreden met de manier waarop mijn leven is verlopen.

MD: Noteer maar dat ik gelukkig ben met mijn leven tot nu toe en dat ik alleen maar naar de toekomst kijk en niet naar het verleden!

Hoe heb je je 50ste verjaardag beleefd?

LV: Ik ben niet iemand die zich direct vastpint op bepaalde dagen. Een verjaardag is voor mij een dag als alle andere. Toch heb ik dit keer een uitzondering gemaakt en heb ik mijzelf eens getrakteerd op een lekkere luie dag. Een dag niets doen, enkel de fijne dingen doen. Uiteraard heb ik genoten van de traditionele versieringen, enerzijds door de familie en anderzijds

door de "elektriciens" van TISJ aangebracht. En eerlijk gezegd, ik voel mij helemaal geen 50 en hopelijk blijft dit nog een tijd zo.

- MD: Ik heb die dag gewoon gevierd met vrienden thuis, maar de verrassing op school was ook heel fijn. Het hele secretariaat was versierd en felicitaties volgden natuurlijk.
Wat de ervaring zelf betreft moet ik zeggen dat ik toch even moest slikken die ochtend. Je voelt de term 50+er naderen en dat heeft toch een wat negatievere klank. Ik had even het gevoel dat het vanaf dan alleen nog maar minderde, maar intussen geniet ik wel weer van het leven en bekijk ik alles weer van de positieve kant.

Wat wil je nog bereiken in je leven?

- LV: Als je reeds heel wat waters doorzwommen hebt, dan weet je ondertussen wel wat je capaciteiten zijn. Wat mij betreft koester ik geen grote ambities meer. Ik beleef plezier in mijn job als leraar, die mij ook nog de nodige vrije tijd geeft om met ernst de bijbel te lezen en te onderzoeken.
- MD: Ik ben gelukkig met wat ik heb en koester dus geen hoge ambities meer. Maar in de toekomst hoop ik wel te kunnen blijven profiteren van het goede leven, vaak op reis te gaan en gewoonweg gelukkig te blijven.

En tot slot de laatste vraag: Welke goede raad zou je aan alle toekomstige 50-jarigen kunnen of willen geven?

- LV: Je moet beseffen dat ongeveer twee derde van je leven voorbij is. De tijd die je rest is beperkt en dus moet je goed nadenken wat je de volgende jaren gaat doen. Ons leven hier is maar tijdelijk wat erna komt is eeuwig dat moet je goed beseffen.
- MD: Ik denk dat een gedichtje het mooi verwoordt:
*Het is een dag gelijk al d' andere,
Maar eigenlijk ook niet.
Er gaat een cijfertje veranderen
Dat nauwelijks iemand ziet.*

Alvast een heel gelukkige verjaardag voor alle toekomstige 50-jarigen.

Bedankt voor het interview en nogmaals van harte gefeliciteerd namens de redactie.